

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/48/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117223146
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8117223146.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: O. P., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. Š. XX, XXX XX K., právne zastúpený: JUDr. Michal Fecilak, advokát, IČO: 37941623, so sídlom Jesenná 8, 080 05 Prešov, proti žalovanému: Z. S., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. Z. XX, XXX XX K., o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 80 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 06.01.2018 až do zaplatenia, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom došlým súdu dňa 07.11.2017 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 7.764,55 € spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od dňa 08.11.2017 až do zaplatenia.

1.1. Žalobca v návrhu uviedol, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území N., zapísaných na LV č. XXXX, okrem iného aj parcely KNE č. XXX- orná pôda o výmere X XXX S.. Keďže na tejto parcele sa nachádzajú rôzne stavby, ktoré sú vo vlastníctve iných subjektov, bola táto parcela zameraná, a to geometrickým plánom č. XXX/XXXX a okrem iného boli z pôvodnej parcely KNE č. XXX vytvorené tieto parcely: KNC č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX S., H. Č.. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX S., KNC č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX S., KNC č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX S..

1.2. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že žalovaný užíva novovytvorené pozemky žalobcu, a to O parcelu KNC č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX S., tým že na pozemku leží stavba ošipárne súpisné č. XX/XXX, zapísaná na LV č. XXXX, katastrálne územie Solivar, ktorá je vo vlastníctve žalovaného,

O parcelu KNC č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX S., tým že tento pozemok susedí so stavbou ošipárne, žalovaný ho oplotil a tento pozemok tak tvorí súčasť areálu vo vlastníctve žalovaného,

O parcelu KNC č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX S., tým že tento pozemok susedí so stavbou ošipárne, žalovaný ho oplotil a tento pozemok tak tvorí súčasť areálu vo vlastníctve žalovaného,

O parcela KNC č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX S., tým že tento pozemok susedí so stavbou ošipárne, žalovaný ho oplotil a tento pozemok slúži žalovanému na zabezpečenie prístupu k stavbe ošipárne.

Pokiaľ ide o parcelu KNC č. XXXX/XX tu si uplatňuje žalobca výmeru XX S., keďže ide o prístupovú komunikáciu využívanú aj inými osobami.

1.3. Žalobca sa teda voči žalovanému domáha vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie vyššie uvedených pozemkov spolu o výmere XXX S., za obdobie dvoch rokov spätne odo dňa podania žaloby, tj. za obdobie od 08.11.2015 do 07.11.2017 vrátane.

1.4. Žalobca súdu predložil súkromný znalecký posudok č. 19 vyhotovený Technickou univerzitou v Košiciach zo dňa 11.09.2017, ktorý stanovil všeobecnú hodnotu nájmu pozemkov, o ktorých žalobca tvrdí, že ich neoprávnene užíva žalovaný, a to tak, že v roku 2015 ide o sumu - 8,73 € na m²/rok, v roku 2016 o sumu - 8,70 € na m²/rok a v roku 2017 o sumu - 8,66 € na m²/rok. Žalobca si teda za rok 2015 uplatňuje sumu 577,33 € (za 54 dní), za rok 2016 sumu 3 888,90 € a za rok 2017 sumu 3 298,32 € (za 311 dní). Následne žalobca v žalobe cituje § 128 OZ, § 451 OZ, § 209 C.S.P.

2. K žalobe sa žalovaný prvýkrát vyjadril podaním doručeným súdu dňa 17.01.2018 (č.l. 101-103), v ktorom uviedol, že hospodársku budovu súpisné č. XX/XXX nikdy nevyužíval pre zárobkovú činnosť s cieľom dosiahnutia zisku a tiež ani príľahlé pozemky. Budovu od marca 2014 neužíva a od marca 2014 neužíva ani príľahlé pozemky vrátane parciel žalobcu. Pokiaľ ide o fotodokumentáciu predloženú žalobcom k tejto uvádza, že povinnosť zhotoviť oplotenie mu vyplynula zo zmluvy o budúcej zmluve, ktorú uzatvoril s družstvom Agroplus Prešov dňa 13.05.2013. Zhotovené ľahké oplotenie v žiadnom prípade nepredstavuje hranicu vlastníctva a bolo zhotovené na parcele KNE č. XXX/X v časti, ktorej je vlastníkom. Pokiaľ ide o dokumentáciu ďalej predloženú žalobcom táto zachytáva iba prenosný elektrický ohradník a nie oplotenie, pričom tento elektrický ohradník bol rozvinutý z bezpečnostných dôvodov, iba počas prebiehajúceho tréningu dňa 06.11.2017, a to z dôvodu ak by došlo k pádu jazda, aby voľný kôň neohrozil okolie. O tréning na opracovisku (pracovný priestor pre výcvik koní) požiadal záujemca o kúpu jeho budovy a po ukončení ho demontoval a odviezol spolu s koňmi a prekážkovým materiálom svojimi autami. Žalovaný ďalej popiera tvrdenie žalobcu, že tento nemá prístup na svoje parcely KNC č. XXXX/XX, XXXX/XX M. XXXX/XX. Pokiaľ ide o parcelu KNC č. XXXX/XX táto slúži na prejazd resp. otáčanie vozidiel pre všetkých vlastníkov budov a nájomcov v tomto areáli. Žalovaný ďalej uviedol, že do marca 2014 časť parcely žalobcu KNE č. XXX užíval na základe medzi nimi uzatvorenej ústnej zmluvy bezplatne ako kompenzáciu za škodu na streche jeho budovy, ktorú mu spôsobilo silo na krmne zmesi, ktoré stálo na žalobcovej parcele. Tu už v tejto časti odôvodnenia treba uviesť, že uvedenú dohodu žalobca poprel a žalovaný takúto dohodu žiadnym spôsobom nepreukázal, teda zostalo iba pri jeho tvrdení a pri popretí tejto dohody žalobcom. Pokiaľ ide o parcelu KNC č. XXXX/XX o výmere XXX S., nesúhlasí s touto výmerou, pretože poukazuje na to, že je vyhotovené oplotenie zhruba 3m od susediacich budov a v týchto častiach túto parcelu nikdy nevyužíval. Pokiaľ ide o znalecký posudok predložený žalobcom k tomu žalovaný uviedol, že tento porovnáva neporovnateľné lokality bez znalosti ich odlišností a miestnych podmienok, a navodzuje podozrenie, že bol robený iba spoza stola, a to podľa podkladov, ktoré sú iba v prospech žalobcu a dodal ich v jednej osobe objednávateľ a zadávateľ tohto posudku, ktorý je ich právnym zástupcom vo viacerých sporoch. V znaleckom posudku sú nepravdivé údaje, z ktorých znalec vychádza, pričom tieto nepravdivé údaje majú priamy vplyv na záverečné výsledky posudku. Ďalej žalovaný namieta voči záverom znalca, kde znalec na str. č. 12. posudku uvádza, že pozemky sú prístupné po ceste II. triedy Solivar - Zlatá Baňa. Žalovaný uvádza, že po tejto ceste sa dá dostať iba k hranici areálu družstva Agroplus Prešov a až po jeho prejdení sa dostaneme na miestne komunikácie bývalého štátneho majetku a k jeho budovám. Ďalej je nepravdivé tvrdenie, že areál štátneho majetku má napojenie na rozvod elektriny, vody a kanalizácie v skutočnosti iba areál agro družstva - Agroplus Prešov je napojený na rozvod elektriny, vody a kanalizácie a je oplotený. Z areálu bývalého štátneho majetku, kde je aj budova žalovaného nie je možnosť sa pripojiť na verejnú sieť dodávateľov elektriny, vody a kanalizácie a areál je iba čiastočne oplotený oplotením, ktoré si zhotovili terajší vlastníci budov. Žalovaný ďalej namieta proti tvrdeniu znalca, že areál je prístupný verejnou dopravou MHD, kde zástavka sa má nachádzať zhruba 250 m od tohto areálu, v skutočnosti sa sieť liniek končí vo vzdialenosti min. 1 150 m. Znalec ďalej podľa žalovaného nesprávne uvádza, že v okolí sa nenachádzajú žiadne závady, v skutočnosti sú pozemky kontaminované močovkou, ktorá sa ukáže po každom daždi, a ktorá tiež zaplavuje pivničné priestory po každom daždi. V okolí sú bývalé plné žumpy bez poklopov, zarastené trávou alebo krovím, ktoré ohrozujú okolie. Pokiaľ sa znalecká organizácia odvoláva na porovnávacie pozemky, a to na objekty na Jelšovej ulici alebo v okolí ulici Petrovanskej, pričom uvádza vzdialenosť do 200 m od posudzovaných parciel, uvedené je podľa žalovaného klamstvo, keďže skutočnosť je taká, že všetky porovnávacie pozemky sú od posudzovaných parciel vzdialené najmenej 1 700 m vzdušnou čiarou a po ceste autom do 4 km. Všetky použité zmluvy sú preto pre vykonávané porovnanie podľa žalovaného absolútne nevhodné. Rovnako nemožno tento

pozemok porovnávať s pozemkami v susediacej Tichej doline Prešov, ktorá má novovybudované siete, je určená na rodinnú zástavbu, a teda ju nemožno porovnávať s parcelami žalobcov, ktoré sú poškodené rokmi existujúcou živočíšnou výrobou. Lokalita Tichá dolina je vzdialená od posudzovaných parciel vzdušnou čiarou min. 1000 m.

3. Súd vo veci opakovane pojednával vykonal dokazovanie obsahom listín tvoriacich súdny spis, znaleckým posudkom, ohliadkov a prihliadajúc na tvrdenia strán sporu zistil nasledujúce:

3.1. Podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie N. je žalobca vlastníkom parcely KNE evidovanej na mape určeného operátu, a to parcely XXX o výmere XXXX S., druh pozemku orná pôda. Geometrickým plánom Ing. Ľudovíta Bakoňa overeného správou katastra dňa 19.04.2017 bola parcela KNE Č.. XXX rozdelená na viaceré CKN parcely, pričom parcely uvedené v žalobe by mali byť v užívaní žalovaného a všetky z týchto parciel majú druh pozemku uvedený ako zastavaná plocha. Ako však vyplynulo z neskôr spracovaného znaleckého posudku, tento geometrický plán nebol zapísaný do katastra nehnuteľností. V rámci tohto geometrického plánu žalobca aj označil parcely, ktoré by mali byť neoprávnené užívané žalovaným a rozsah tohto užívania.

3.2. Z listu vlastníctva č. XXXX (č.l. 17) katastrálne územie Solivar vyplýva, že na parcele číslo XXXX/X M. XXXX/X leží stavba vo vlastníctve žalovaného, a to poľnohospodárska budova - ošipáreň.

3.3. Súd sa ďalej oboznámil so znaleckým posudkom Technickej univerzity Košice č. 19, ktorá sa vyjadrovala okrem iného aj k parcelám vo vlastníctve žalobcu vzniknutých na základe prezentovaného geometrického plánu. Tu treba dať za pravdu žalovanému, že skutočne v znaleckom posudku na č.l. 12 je uvedené, že: „areál štátneho majetku, v ktorom sa nachádza aj ohodnocovaná parcela EKN č. XXX, (z ktorej geometrickým plánom boli vytvorené CKN pozemky uvedené v žalobe žalobcu) je na pozemku, ktorý je prístupný po ceste II. triedy Solivar - Zlatá Baňa. V areáli štátneho majetku sú prístupne po miestnych komunikáciách. Areál štátneho majetku má napojenie na rozvoj elektriny, vody a kanalizácie je oplotený a pozemky sú v prenajímané. Areál je prístupný verejnou dopravou - MHD 250 m. V okolí sa nenachádzajú žiadne závady.“ K tejto časti znaleckého posudku treba uviesť, že súd sa stotožňuje s námietkami žalovaného voči jeho zneniu, pretože nesprávnosť tohto znaleckého posudku bola posudzovaná aj v inom konaní vedenom Okresným súdom Prešov, čo bude uvedené nižšie. Ďalej je pravdou, že pokiaľ ide o zoznam porovnávacích pozemkov podľa zmlúv, znalecký posudok na str. 13 uvádza, že objekty na Jelšovej ulici a v okolí Petrovanskej ulice sa nachádzajú od porovnávaných pozemkov vo vzdialenosti do 200 m, čo žiadnym spôsobom nie je pravda. Pokiaľ ide o porovnávané objekty, porovnávané boli objekty a) pozemok, na ktorom je parkovacia plocha, b) pozemok pre skladovanie a parkovanie, c) vonkajšie priestory, d) pozemky prenajaté za účelom výstavby pozemných komunikácií. Ako je teda zrejmé tieto pozemky sa svojich charakterom ani nepribližujú k porovnávaným pozemkom.

3.4. Žalobca sa k predmetu konania znova vyjadril v podaní zo dňa 20.04.2018 (č.l. 131-135), v ktorom uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdeniami žalovaného uvedených vo vyjadrení k žalobe. Ďalej poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/845/1999 a 28Cdo/1663/2011. Tieto rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sa týkajú situácie, keď za neoprávnené užívanie cudzích pozemkov bolo určené užívanie spočívajúce v tom, že neoprávnený užívateľ si tieto pozemky oplotil a uzamkol a neumožnil ich tak užívať ich vlastníkom. Tu treba uviesť, že žalobca nesoriozne cituje túto judikatúru bez toho, aby ju premietol na prejednávany prípad. Tento je iný v tom, že žalobca prístup na svoje pozemky má iba cez pozemky vo vlastníctve iných osôb a tieto pozemky nie sú oplotené tak, žeby samotné toto oplatenie neumožňovalo prístup žalobcu. Žalobca sa na svoj pozemok môže dostať bez prekonávania uzamknutia z pozemku KNE XXX, tak ako to vyplýva aj zo znaleckého posudku.

3.5. Na pojednávaní konanom dňa 07.06.2018 strany sporu zotrvali na svojich vyjadreniach. Už tu súd prezentoval svoj predbežný právny názor v tom zmysle, že bude vychádzať z toho, že na posudzovanú vec treba uplatniť právny predpis, a to zákon 504/2003 Z.z. o nájme a podnájme poľnohospodárskych pozemkov. Na tomto pojednávaní došlo aj k zaujímavej situácii týkajúcej sa žalobcu, pretože súd sa ho pýtal akým spôsobom dospel k tomu, že podal žalobu a či mu niekedy zo strany žalovaného bolo v užívaní jeho parciel bránené alebo či na vlastné oči videl, že tieto parcely žalovaný užíva v období, za ktoré je podaná žaloba. Žalobca na to odpovedal, že takéto užívanie nikdy nevidel a na ďalšiu otázku súdu, aby uviedol na základe čoho dospel k tomu, že žalovaný užíva jeho pozemky znázornené na geometrickom pláne v rozhodnom období, tento odpovedal, že tak mu to bolo povedané, preto bola podaná žaloba. Je teda pre súd neznáma motivácia žalobcu vedúca k podaniu žaloby v prejednávanej veci.

3.6. Následne súd do konania pribral znalca z Odboru geodézia a kartografia Ing. Andreja Tarasoviča na zobrazenie pozemkov, ktoré by mal žalovaný neoprávnené užívať. Znalec vypracoval znalecký posudok

pod č. 5/2019 (č.l. 235 a nasl.) a uviedol, že geometrický plán, na ktorý sa odvoláva žalobca, a ktorý urobil prílohou žaloby bol vyhotovený za účelom vysporiadania celej pôvodnej parcely mpč. XXX z pôvodného k.ú. N. - Š., ktorá je teraz po ROEP evidovaná v operáte KN ako parcela EKN X-XXX v katastrálnom území Solivar. Novovytvorené parcely v geometrickom pláne nevystihujú skutočné užívanie a držbu pôvodného pozemku. Geometrický plán nebol zapísaný do katastra nehnuteľnosti a nie je zrejmé, či k tomuto zápisu vôbec dôjde. Jedná sa iba o návrh a pre posudzovanie vzhľadom k petitu žaloby je tento bezpredmetný a odvolávať sa nim na vytvárané parcely je irelevantné. Znalec ďalej uviedol, že žalovaný mal užívať pozemky, ktoré označil písmenami abecedy ako diely pôvodnej parcely EKN a k týmto dielom uviedol aj skutočnú výmeru zistenú z merania. Diel A - XXX S., druh pozemku zastávaná plocha - dvor, diel B - XX S.: budova na parcele CKN XXXX/X, X, diel C - XX S., druh pozemku zastávaná plocha - dvor, diel D - X S., druh pozemku zastávaná plocha - dvor, diel E - XX S., druh pozemku zastávaná plocha, ktorá slúži ako nespevnená prístupová cesta. Spolu je teda výmera teda XXX m². Pokiaľ ide o to, že súd mu uložil zamerať parcelu CKN č. XXXX/XX ako parcelu novovytvorenú podľa geometrického plánu, ktorá bola pôvodne oplotená a jej oplotenie prebiehalo po hranici medzi parcelami CKN č. XXXX/XX M. U. Č.. XXXX/XX, toto oplotenie už v teréne nie je. Išlo iba o dočasné zabezpečovacie zariadenie vo forme elektrického oplotku a nešlo o oplotenie. Pokiaľ ide o jednotlivé diely, tak diel C predstavuje dvor porastený trávou a ide o časť pozemku za budovou, ktorá bola v užívaní žalovaného. Diel D je terénny stupeň s betónovým múrikom porastený trávnatým porastom bez akéhokoľvek oplotenia a diel E slúži ako nespevnená cesta pre všetkých účastníkov, ktorí sa potrebujú dostať do tejto lokality.

4. Súd teda musel riešiť ako právnu otázku, otázku podľa akého právneho predpisu postupovať pri určovaní výšky bezdôvodného obohatenia. Treba tiež zdôrazniť, že určenie obvyklej hodnoty nájmu je otázkou skutkovou a určenie výšky bezdôvodného obohatenia (ktoré z určenia všeobecnej hodnoty nájmu zvyčajne vychádza ale nemusí ho kopírovať) je otázkou právnou. Pre určenie výšky bezdôvodného obohatenia je tak rozhodujúca úvaha súdu v spojení s podkladmi vo forme porovnávaní s existujúcimi nájmi, znaleckým posudkami a pod.

4.1. Súd postupoval podľa zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2017, podľa § 1 ods.2 ktorého - Pozemok na účely tohto zákona je taký pozemok, ktorý je poľnohospodárskou pôdou alebo časť tohto pozemku, pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24. júna 1991, ako aj iný pozemok prenechaný na poľnohospodárske účely alebo časť tohto pozemku; ustanovenia osobitného predpisu tým nie sú dotknuté.

5. Žalovaným užívané pozemky sú v katastri nehnuteľností vedené ako orná pôda (LV č. XXXX, H.Ú. N.). Vzhľadom na to, že ide o parcely registra „E“, druh pozemku nie je záväzným údajom, pričom zo žalobcom predloženého geometrického plánu (aj keď nezapísaného do KN) ako aj zo znaleckého posudku Ing. Tarasoviča vyplýva, že reálne ide o pozemok druhu zastávaná plocha. Keďže jedinou stavbou tam sa nachádzajúcou je stavba (ošipárne) postavená pred 24. júnom 1991 na poľnohospodárske účely (stavba sa nachádza v areáli pôvodného štátneho majetku) slúžiaca na starostlivosť o kone, považoval súd pozemok zastavaný takouto stavbou za pozemok, na ktorý treba vzťahovať režim zákona č. 504/2003 Z.z. pri posudzovaní otázky bezdôvodného obohatenia jeho užívaním bez platného právneho dôvodu. Uvedenému zodpovedá aj záver českej judikatúry, ktorú žalobca hojne cituje, kde podľa rozhodnutia

NS ČR sp. zn. 28Cdo/2359/2012 - Ustálená judikatura Nejvyššího soudu dovodila, že tato náhrada musí být poskytnuta ve výši obvyklého nájemného vynakládaného za užívání stejné nebo obdobné věci v daném místě, čase a za obdobných podmínek.

NS ČR sp. zn. 30 Cdo 1207/2007 - výše bezdůvodného obohacení za užívání věci bez právního důvodu odpovídá částce, kterou by nájemce byl za běžných okolností povinen plnit podle platné nájemní smlouvy; důvodně se tedy tato náhrada poměřuje s obvyklou hladinou nájemného. Aby mohlo jít o částku skutečně obvyklou vzhledem ke srovnávanému stavu, je nepochybné, že při srovnání musí být respektováno jak posuzované místo a období, tak charakter, stav i způsob užívání konkrétní věci.

NS ČR 33 Odo/1405/2005 - Obdobně lze posuzovat případy užívání stavby na cizím pozemku bez právního důvodu. K obohacení vlastníka stavby dochází už ze samotného titulu vlastnického práva, které zakládá jeho oprávnění stavbu užívat. Je pak výlučně věcí jeho rozhodnutí, zda bude stavbu užívat sám nebo ji bezplatně či úplatně přenechá jinému. Proto je správný závěr, že povinnost poskytovat náhradu vlastníku pozemku, na němž stojí stavba, stíhá vlastníka stavby bez ohledu na to, jakým způsobem své vlastnické právo realizuje. Ze stejných důvodů není podstatné ani to, zda užívání stavby přináší zisk, případně komu.

NS ČR sp. zn. 33Odo/1014/2006 - Nejvyšší soud dospěl k právnímu závěru, že bezdůvodné obohacení za užívání pozemků bez právního důvodu lze přiznat jen v takové výši, která odpovídá nájemnému, na něž by ten, na jehož úkor bylo obohacení získáno, měl nárok v případě uzavření nájemní smlouvy. Jde-li o pozemky patřící do zemědělského půdního fondu, je namístě vycházet z tzv. regulovaného nájemného (tj. nájemného podle § 22 odst. 9 zák. o půdě) a nikoli z tržního nájemného, přestože pozemky nejsou ve skutečnosti užívány k zemědělské výrobě. Od tohoto názoru, nemá dovolací soud důvod se odchylovat ani v posuzované věci. Žalobci coby vlastníci předmětných pozemků nejsou vlastníky stavby (skleníkového areálu), která se na předmětných pozemcích nachází. Stavba byla ve vlastnictví státu a spadala pod režim § 22 odst. 7 zákona o půdě. Žalobci měli podle § 22 odst. 9 zákona o půdě možnost upravit si vztahy s vlastníkem stavby jinak. Pokud toho nevyužili, mohou po žalované požadovat pouze takovou částku, která odpovídá § 22 odst. 9 zákona o půdě, tedy 1 % z ceny pozemků náležejících do zemědělského půdního fondu. Nezbývá tedy, než přisvědčit právnímu závěru odvolacího soudu, že žalobci se mohou domáhat vydání bezdůvodného obohacení za užívání svých pozemků náležejících do zemědělského půdního fondu jen ve výši regulovaného nájemného, tedy nájemného, na něž by měli od žalované nárok v případě uzavření nájemní smlouvy bez dohody o jiné výši nájemného, než je stanoveno právním předpisem.

6. Vo vzťahu k žalobcom predloženému znaleckému posudku TUKE súd uvádza, že tento do úvahy nebral. Predovšetkým tento znalecký posudok porovnáva neporovnateľné, keď vychádza zo zmlúv uzavretých na stavby v priemyselnej časti mesta, ktoré sa týkajú prenájmu spevnených parkovacích plôch, nebytových priestorov a pod. a nie neupraveného a neprístupného pozemku. Rovnaký znalecký posudok bol JUDr. Fecifákom predložený aj v konaní OS Prešov sp. zn. 9C/7/2012, kde súd akceptoval ako relevantné námietky žalovaného nasledujúceho znenia - „Znalecký ústav porovnáva neporovnateľné, keďže svoj záver postavil na nájomných zmluvách, predmetom ktorých je rampa, manipulačný priestor, parkovacie plochy, skladové plochy, nebytové priestory, výrobné, kancelárske a skladové priestory, pozemok na výstavbu pozemných komunikácií, pozemok potrebný na výstavbu diaľničného privádzača, pričom ide o pozemky v odlišnej časti k. ú. Solivar a iného charakteru, resp. o budovy a nebytové priestory. Nie je pravdou údaj uvedený v znaleckom posudku znaleckého ústavu, podľa ktorého ide o pozemky vzdialené 200 m od pozemku posudzovaného, pretože táto vzdialenosť je 1 607 m. Zároveň nie je pravdou uvedený údaj v znaleckom posudku znaleckého ústavu o tom, že najbližšia zastávka MHD sa nachádza vo vzdialenosti 200 m, keďže táto zastávka sa nachádza vo vzdialenosti viac ako 1 km. Pokiaľ ide o to, že znalecký posudok uvádza, že na hospodárskom dvore sa nachádza voda, elektrina a kanalizácia, tu žalovaný uvádza, že tieto rozvody sú nefunkčné a neupotrebitelné. Ďalej žalovaný poukazuje na to, že pozemok sa nachádza v areáli poľnohospodárskeho podniku a je zastavaný stavbami pre poľnohospodársku výrobu a obchodnú činnosť, teda nemôže byť určený pre vyššie využitie. Pre toto vyššie využitie by muselo dôjsť k zmene územného plánu. Tvrdenie, že ide o pozemky s výrazným záujmom o kúpu nie je zo strany znaleckého ústavu ničím podložené. Pokiaľ znalecký posudok znaleckého ústavu poukazuje na ponuky realitných kancelárií, ktoré ponúkajú pozemky v k. ú. Solivar za cenu 49 €/m², treba uviesť, že tieto pozemky sa nachádzajú v inej časti a sú územným plánom určené na výstavbu rodinných domov s vybudovanými inžinierskymi sieťami. Tieto pozemky sú neporovnateľné s parcelami, ktoré tvoria Hospodársky dvor bývalého štátneho majetku. Zároveň žalovaný súdu predložil nájomné zmluvy, ktoré boli uzatvorené v lokalite hospodárskeho dvora, kde je umiestnená aj parcela, ktorá je predmetom konania, pričom výška nájomného sa pohybuje v rozpätí od 0,07 €/m² do 1,5 €/m².“

7. Otázku použitia zákona č. 504/2003 Z.z. riešil senát OS Prešov 9C v konaní sp. zn. 10 C/184/2014, kde uviedol nasledujúce - „Z výpisu z X. Č.. XXXX (č. I. 7) súd zistil, že žalobcovia sú vlastními parcely KNE č. XXX/X vo výmere XXX S., druh pozemku orná pôda a to žalobca v 1. rade v rozsahu 2/3 v pomere k celku a žalobca v 2. rade v rozsahu 1/3 v pomere k celku. Z výpisu z LV Č.. XXXX (č. I. 8) vyplynulo, že na parcele KNC č. XXXX je postavená administratívna budova súp. č. XXXX, druh stavby poľnohospodárska budova vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Pokiaľ ide o samotný pojem stavby na poľnohospodárske účely, žalovaný sa odvoláva na vyjadrenie JUDr. Jaroslava Puškáča, generálneho riaditeľa sekcie legislatívy Ministerstva pôdohospodárstva, ktorý na otázku respondentu uverejnenú na fóre Ministerstva pôdohospodárstva uviedol, že definícia stavby na poľnohospodárske účely je nepriamo uvedená vo vyhláske Ministerstva ŽP č. 532/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie. Pojem stavby na poľnohospodárske účely sa nachádza vo viacerých predpisoch. Definíciu nie je možné zužovať len na okruh uvedený vo

vyhláške. Vo všeobecnosti sa za takúto stavbu považuje objekt, ktorého spôsob využívania súvisí s poľnohospodárskou výrobou (maštale, silážne jamy, sklady poľnohospodárskej techniky, sklady plodín, parkovacie plochy, ale aj administratívna budova), pričom sa zväčša jedná o stavby umiestnené v areáli hospodárskeho dvora.

Okresný súd Prešov vo svojom rozsudku 29C/79/2009 v rámci rozhodovania o výške bezdôvodného obohatenia ako predbežnú otázku musel riešiť charakter spornej stavby. Okresný súd Prešov došiel k nasledujúcemu záveru: „Na základe výsledkov vykonaného dokazovania s poukazom na predložené stanoviská, súd dospel k záveru, že stavba súp. č. XXXX vedená na LV č. XXXX, H. Ú. J. Š., umiestnená na pozemku v podielovom spoluvlastníctve žalobcov, parc. KNC č. XXXX o výmere XX S. je stavbou postavenou pre účely JRD do 24.06.1991, za ktorú sa považuje objekt, ktorého spôsob využívania súvisí s poľnohospodárskou výrobou, pričom prevažne ide o maštale, silážne jamy, sklady poľnohospodárskej techniky, sklady plodín, parkovacie plochy ale aj administratívna budova, pričom sa zväčša jedná o stavby umiestnené v areáli hospodárskeho dvora, teda ide o stavbu, na ktorú sa vzťahuje právna úprava zákona č. 504/2003 Z.z. avšak až v znení účinnom od 01.01.2008, odkedy sa za pozemok na poľnohospodárske účely považoval aj pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24.06.1991. Aj podľa zápisu v katastri nehnuteľností, je uvedená stavba pri druhu označená kódom dva, ktorým sú podľa vyhlášky 461/2009 Z. z. označené poľnohospodárske budovy.“ Pokiaľ ide o samotnú výšku bezdôvodného obohatenia, okresný súd uviedol nasledujúce: „V danom prípade súd vychádzal zo záverov znaleckého posudku vypracovaného Ing. Júliou Zajoncovou, č. 20/2015, ktorá hodnotu nájmu určila ako skutočný nájom, ktorý je skutočným a obvyklým nájmom u zistených organizácií a subjektov vychádzajúc z reálnej skutočnosti, že podniky so zastavanými stavbami na poľnohospodárske účely do 24.06.1991 sa riadia zmluvným nájmom podľa zákona č. 504/2003 Z.z. a uzatvárajú dohody o výške nájomného najmenej 1 % pri sadzbe poľnohospodárskej pôdy BPEJ určenej podľa vyhlášky 38/2005 Z.z. Za užívanie pozemku EKN XXX/XXXX (Y. N. U. XXXX, XXXX, XXXX/X) hodnotu nájomného určila vo výške 3,667 % z ceny pôdy, čo za XXX S. pre obdobie od 23.03.2007 do 23.03.2009 pri sadzbe poľnohospodárskej pôdy podľa BPEJ 0629002 predstavuje sumu 3,49 €. Vzhľadom na skutočnosť, že stavba vo vlastníctve žalovanej zasahuje do pozemkov v podielovom spoluvlastníctve žalobcov v rozsahu 72 m², hodnota bezdôvodného obohatenia za obdobie od 23.03.2007 do 23.03.2009 podľa vyššie uvedeného znaleckého posudku by predstavovala sumu 0,83 €, čo ročne predstavuje 0,415 €.“ Pokiaľ ide o rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 18Co/13/2016-786, tento k prejednávanej veci uviedol, že: „Odvolanie žalobcov v 1. a 2. rade a ani odvolanie žalovanej voči rozsudku Okresného súdu Prešov nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav a veci aj správne právne posúdil. Na týchto skutkových a právnych zisteniach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Postup súdu prvej inštancie považoval za správny a v celom rozsahu na odôvodnenie rozsudku odvolací súd poukazuje.

Rozsudky Okresného súdu Prešov sp. zn. 29C/79/2009 a Krajského súdu v Prešov sp. zn. 18Co/13/2016, boli urobené predmetom prieskumu Ústavného súdu SR, ktorý vo veci sp. zn. II. ÚS/687/2017 ústavnú sťažnosť smerujúcu voči nim odmietol. Ústavný súd SR v tomto uznesení v bode 11. uviedol, že: „Podľa názoru Ústavného súdu treba závery všeobecných súdov považovať za dostatočné a presvedčivé, nejavia sa ako arbitrárne ale ani ako zjavne neodôvodnené. Treba uviesť, že všeobecné súdy dostatočným spôsobom vysvetlili, že kým do 31.12.2007 predmetný pozemok nebol poľnohospodárskym pozemkom v zmysle zákona o nájme poľnohospodársky pozemok, zatiaľ v dôsledku novelizácie s účinnosťou od 01.01.2008 už bolo potrebné považovať pozemok za poľnohospodársky, a to v dôsledku toho, že bol zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely, ktorá bola postavená do 24.06.1991. Uvedenou novelizáciou došlo k rozšíreniu právnej definície pozemkov považovaných za poľnohospodárke pozemky. Preto sa javí ako logické, že pri ustálení výšky bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej (ktoré sa v zásade rovná výške nájomného požadovateľného v prípade, ak by došlo k uzavretiu zmluvy o nájme) bolo potrebné vzhľadom na legislatívnu zmenu z cenového hľadiska rozlišovať medzi obdobím do 31.12.2007 a obdobím od 01.01.2008.“

Aj z judikatúry NS ČR vyplýva, že v prípade ak cena nájmu je regulovaná, musí byť výška bezdôvodného obohatenia v súlade s touto reguláciou.

NS ČR sp. zn. 33 Odo 768/2005 - Dle ustálené judikatury lze výši bezdůvodného obohacení spočívajícího v užívání nemovitosti bez právního důvodu určit peněžitou částkou, která odpovídá částkám vynakládaným v daném místě a čase na užívání obdobných nemovitostí, zpravidla právě formou nájmu. Žalobce se může domáhat vydání bezdůvodného obohacení jen v takové výši, na niž by měl od žalovaného nárok v případě, že by mezi nimi byla uzavřena nájemní smlouva. Jestliže cena nájemného, kterou si mohli účastníci za užívání předmětných nemovitostí sjednat, byla v rozhodné době

příslušnými předpisy regulována, je třeba při určení výše bezdůvodného obohacení z těchto předpisů vycházet.

NS ČR sp. zn. 25 Cdo 2905/2005 - Majetkovým vyjádřením prospěchu získaného užíváním cizí věci bez právního důvodu je peněžitá částka, která odpovídá částkám vynakládaným obvykle v daném místě a čase na užívání věci, zpravidla formou nájmu a důvodně se poměruje s obvyklou hladinou nájemného. Bylo-li přitom nájemné v posuzovaném období regulovanou cenou, nemůže výše bezdůvodného obohacení přesáhnout částku omezenou cenovými předpisy (srov. např. R 53/2000).“

8. Z vyššie uvedených dôvodov súd postupoval podľa zákona č. 504/2003 Z.z., napriek tomu, že žalobca argumentoval inými rozhodnutiami a teda sa zdá, že uvedená problematika nie je riešená jednotne. Žalobcom tvrdená možná analógia so zákonom č. 104/2014 Z.z. o nadobúdaní vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku neobstojí, keďže tento zákon v § 2 výslovne ustanovuje, že definícia poľnohospodárskeho pozemku sa týka iba tohto zákona a nie je použiteľná pre iné právne vzťahy. K žalobcom prezentovaným názorom súd len dodáva, že podľa jeho názoru výklad právneho predpisu, čo ako extenzívny, nemôže vo svojej podstate smerovať k novelizácii vykladaného právneho predpisu, najmä ak ústavný súd mal možnosť preskúmať vec, kde aplikácia tohto právneho predpisu bola rozhodujúca a právny predpis nepovažoval za protiústavný.

9. K rozsahu užívania - Tvrdené užívanie pozemku žalobcu žalovaným je uvedené na č.l.240 spisu a predstavuje na parcele EKN č. X-XXX, H..Ú.. N. plochu a) XXX S., b) XX S., c) XX S., d) X S., e) XX S.. Na základe námietky žalobcu súd v tomto ZP dovyznačil plochy f) + g) spolu XX S..

9.1. Žalovaný tvrdil, že v rozhodnom období užíval iba plochu b), teda plochu pod budovou v jeho vlastníctve. Súd však do užívania zahrnul aj plochu a), ktorá tvorí nádvorie budovy a je nevyhnutná pre vstup do nej. Na tejto ploche zároveň vytvoril žalovaný čiastočné oplotenie pre výbeh koní a toto oplotenie znamená tiež užívanie pozemku, keďže síce nebráni aj jeho užívaniu žalobcom ale jeho pozemok delí na určité časti. Do užívania ďalej súd zahrnul aj plochy f) + g), na ktoré žalobca síce má prístup ale oplotenie vytvorené žalovaným užívanie sťažuje a obmedzuje a pozemok delí na určité časti. Do užívania súd rovnako zahrnul aj plochu e) v rozsahu žalobcom požadovaných XX S., keďže ide o spevnenú prístupovú komunikáciu. Do užívania však súd nezahrnul plochu c) a plochu d), teda plochu medzi budovou vo vlastníctve žalovaného a prístupovou komunikáciou, na ktoré má žalobca voľný prístup a užívaním žalovaným nemožno rozumieť niekohoľkohodinové umiestnenie prenosného elektrického ohradníka za účelom ochrany pred zabehnutím koní pri ich predvedení záujemcovi. Plochu užívanú žalovaným tak súd určil výmerou XXX S..

10. Podľa § 451 OZ

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ - Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 10 ods.1 zákona č. 504/2003 Z.z. v znení účinnom do dňa 31.12.2017 - Na vznik zmluvy o nájme pozemku na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku sa vyžaduje dohoda o výške nájomného alebo o spôsobe jej určenia, pričom výška nájomného je najmenej 1% z hodnoty poľnohospodárskej pôdy určenej podľa osobitného predpisu.

11. Výška bezdôvodného obohatenia - žalovaný preukázal, že výška priemerného nájmu poľnohospodárskej pôdy v k.ú. Solivar za rok 2018 predstavovala 22,48 €/ha/rok (0,002248€/m²/rok). Pre určenie priemernej výšky nájmomného potrebnej pre určenie výšky bezdôvodného obohatenia žalovaného však súd vychádzal so žalovaným uzavretých nájmných zmlúv na bezprostredne susediace parcely, keďže zákon nevylučuje stanoviť náhradu sumou vyššou alebo nižšou ako je suma priemerná, vychádzajúc z konkrétností jednotlivých vecí, pričom je potrebné rešpektovať iba minimálnu výšku. Na rozdiel od pozemkov porovnávaných TUKE, ide skutočne o relevantný porovnávací materiál. Žalobcu súdu predložil

O zmluvu o nájme týkajúcu sa bezprostredne susednej parcely KNE č. XXX uzavretej dňa 01.02.2011 za účelom využitia pre jazdecký klub za nájomné 0,05€/m²/rok,

O zmluvu o nájme týkajúcu sa susednej parcely KNE č. XXX M. XXX/X o výmere XXX S. + XXX,X S. uzavretej dňa 31.08.2009 za účelom využitia pre jazdecký klub (pasenie koní) za nájomné 40€/rok (cca 0,05 €/m2/rok),

O zmluvu o nájme týkajúcu sa bezprostredne susednej parcely H. Č.. XXX/X vo výmere 138 m2, uzavretej dňa 02.01.2014 za účelom využitia pre jazdecký klub za nájomné 0,07€/m2/rok,

O zmluvu o nájme týkajúcu sa bezprostredne susednej parcely H. Č.. XXX/X vo výmere 180 m2, uzavretej dňa 01.08.2014 za účelom využitia pre jazdecký klub za nájomné 0,07€/m2/rok,

O zmluvu o nájme týkajúcu sa bezprostredne susednej parcely H. Č.. XXX/X vo výmere 138 m2, uzavretej dňa 02.01.2015 za účelom využitia pre jazdecký klub za nájomné 0,07€/m2/rok.

11.1. Vzhľadom na pravidelne vzrastajúcu výšku nájmov, tak súd výšku bezdôvodného obohatenia za rozhodujúce obdobie zvýšil na 0,10€/m2/rok, čo pri ploche XXX S. predstavuje 39,10 € za rok, za dva roky 78,20 € a po zaokrúhlení 80 €. Akékoľvek ďalšie dokazovania súd vzhľadom na určenú sumu považoval za absolútne nehospodárne.

12. Žalobca na záverečnom pojednávaní tvrdil určenie predmetného areálu podľa Územného plánu Mesta Prešov na polyfunkčné využitie a výrobu, avšak toto tvrdenie súd z dôvodu jeho oneskorenej prezentácie využijúc sudcovskú koncentráciu do úvahy nebral, keďže by vyžadovalo odročenie pojednávania za účelom oboznámenia sa s uvedeným (podľa § 153 C.s.p. - (1) Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. (2) Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. (3) Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.).

13. V súvislosti s výškou určeného bezdôvodného obohatenia poukazuje súd aj na nasledujúce rozhodnutie NS ČR sp. zn. 28 Cdo/4184/2018 - Za bezdôvodné obohacenie není možno považovat jakýkoliv prospěch, jehož by mohl vlastník věci (ochuzený) teoreticky dosáhnout, nýbrž pouze ten prospěch, o nějž na jeho úkor obohacený buď zvýšil svůj majetkový stav anebo o nějž se jeho majetkový stav nezmenšil, ač by se tak za běžných okolností stalo. S ohledem na specifické okolnosti konkrétní věci není vyloučen ani úsudek, že (nemovitou) věc nebylo vůbec možné v relevantním období pronajmout, a užívatel právo k ní tudíž mělo nulovou hodnotu, protože by ani nemohlo být usuzováno na vznik obohacení subjektu, který ji užíval. Byl-li v posuzované věci dům nepronajatelný, nevzniklo žalovaným užíváním tohoto objektu bezdůvodné obohacení na úkor žalobkyně, které by žalobkyni byli povinni vydat. Závěr odvolacího soudu, že k obohacení žalovaných na úkor žalobkyně nedošlo, který učinil s ohledem na faktický stav této nemovité věci v rozhodné době (jenž bránil pro jeho velmi špatný stavebně technický stav jeho uplatnění na trhu a pro nějž bylo užívatel právo v podstatě bez majetkové hodnoty, a navíc stavební úřad zakázal jeho další užívání jinak, než jak byl zkolaudován), je v souladu s ustálenou rozhodovací praxí dovolacího soudu.

13.1. Vo vzťahu k prejednávanej veci teda možno dodať, že pozemky vo vlastníctve žalobcu užívané žalovaným sú reálne neprenajateľné. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalobca má k sporným pozemkom prístup iba cez pozemky vo vlastníctve iných osôb a zmluvný prístup k nim nepreukázal. Pozemok bez prístupu a teda s nutnosťou prístupu po cudzích pozemkoch bez zriadeného práva prechodu či už formou vecného alebo záväzkového práva, tak podľa názoru súdu pozemkom na trhu žiadaným nie je. Z ohliadky a fotografií vyplýva aj neutešený stav týchto pozemkov zarastených vysokou burinou. Uvedeného sú si vedomí aj vlastníci susediacich pozemkov prenajatých žalovanému, čo sa odráža v dohodnutej výške nájomného. Súd je tak presvedčený, že niet inej osoby, ktorá by mala záujem tieto pozemky užívať (a žalovaný len preto, že priliehajú k budove v jeho vlastníctve) a preto stanovenú náhradu považuje za primeranú. Elementárnej logike zodpovedá záver, že ak by sporné pozemky alebo aj žalovanému prenajaté pozemky bolo skutočne reálne možno prenajať za vyššiu sumu ako sa to deje, v podmienkach dnešnej snahy o získanie finančných výnosov bez práce, by sa tak určite stalo.

14. Úroky z omeškania - Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka - dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ho nespĺní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka - ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka - výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

14.1. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, splatnosť bezdôvodného obohatenia zákonom určená nie je. Treba teda vychádzať z § 563 ods. 1 OZ - Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala. Žalovaný bol na plnenie vyzvaný žalobou doručenu mu dňa 04.01.2018 (žalobca inú výzvu nepreukázal). Plniť mal 05.01.2018 a od 06.01.2018 sa dostal do omeškania a žalobcovi patria úroky z omeškania. Výška z úroku z omeškania predstavuje 5,00 % ročne, keďže k prvému dňu omeškaniu bola základná úroková sadzba ECB 0,0 % ročne.

15. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 257 C.s.p. - Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15.1. Vo všeobecnosti platí, že v konaní kde výška plnenia závisí od úvahy súdu je úspechom žalobcu úspech v základe nároku, tak ako tomu bolo aj v prejednávanej veci. Zároveň však súd podľa § 257 C.s.p. vidí dôvody hodné osobitného zreteľa v značnej nadnesenej sume uplatneného nároku, ktorý takmer 100 - násobne presahoval priznanú sumu a preto nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
 - b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 - c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 - d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
- Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.